JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIV. ZATURDAG den 19den NOVEMBER 1836. N. 47.

KENNISGEVING.

AANGEZIEN by art. 1 van de Publicatie van den 18 December 1828 bepaald is, dat de inlevering der facturen van ingevoerde goederen ten kantoore van den ondergeteekende zal moeten plaats hebben binnen vier en twintig uren na den invoer der goederen, met vertooning derzelve in originali en overlegging van een afschrift daarvan; en, overmits het by ondervinding is gebleken, dat die inlevering binnen het korte tydsbestek dikwyls met moeijelykheid gepaard gaat, zoo dat de belanghebbenden veelal, daaraan niet kunnende voldoen en de bepaalde tyd éénmaal verstreken zynde, de inlevering der facturen zoolang uitstellen tot dat de aanslag voor ingevoerde goederen geschied is, waardoor de ondergeteekende in de noodzakelykheid gebragt wordt of om de facturen niet aantenemen of de reeds gedane aanslag overtewerken; zoo wordt hierby aan de belanghebbenden kennis gegeven, dat de Heer Gezaghebber a. i. der kolonie, op mondelinge voordragt tot dat einde door den ondergeteekende aan Zyn HoogEdele Gestrenge gedaan, in het belang van den handel goedgevonden heeft toetestaan, dat de inlevering der afschriften of opgaven der globale sommen van de originele facturen, met overlegging der laatsten ter confrontatie, zal mogen plaats hebben binnen den loop der eerste acht dagen na den invoer der goederen, daarmede nogtans verstaande, dat na den afloop van dien tyd, geene facturen of afschriften en opgaven derzelve zullen worden aangenomen.

Curaçao den 9 November 1836.

De Koloniale Ontvanger.

C. L. VAN UYTRECHT.

WAARSCHUWING.

DE Prokureur des Konings vermoedende, dat door de ingezetenen van dit en onderhoorige eilanden monteringstukken, wapenen en kleederen zoo van het Garnizoen van deze plaats, als van de matrozen van Z. M. bodems van oorlog alhier in station, opgekocht worden, waarschuwt elk en eenen iegelyken, wien het mogte aangaan tegen het bedryven dier wederregtelyke daad, daar hy, by overtreding der publicatie van 18 January 1803, waarby tegen vermelden aankoop gewaakt wordt, tegen de schuldigen zal procederen tot de betaling eener geldboete van vyftig stukken van agten, gelykstaande met zes en zestig guldens zes en zestig centen; sprekende het van zelfs, dat gezegde pœnaliteit, by onvermogendheid der tot de betaling van dezelve veroordeelden, door de opsluiting onder het kantoor van den Prokureur des Konings vervangen zal worden.

Curaçao den 9 November 1836.

De Prokureur des Konings voornoemd,

Mr. H. W. DE QUARTEL.

Publieke Inschryving.

ONDER nadere goedkeuring van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim van Curaçao en onderhoorige eilanden zal de ondergeteekende Administrateur der Financien met de voordeeligste inschryvers contracteren tot het leveren van de natenoemene benoodigdheden gedurende het jaar 1837, als:—

a. Tarwe meel voor het bakken van brood ten behoeve van het Militaire Garnizoen.

b. Mais voor de Lands slaven zoo wel hier als te Bonaire.

c. Het bakken van brood ten behoeve van het Militaire Garnizoen.

d. Versch schapen vleesch voor het Militaire Hospitaal.

e. Olie, Kaarsen en Lampkatoen zoo wel aan het Lands Magazyn als aan de Militaire administratie.

f. Onderscheidene benoodigdheden voor 'sLands Magazyn en het Militaire Hospitaal.

g. Diverse Hout en Yzerwaren aan 'sLands Magazyn.

Ten behoeve van het Lazarus en Krankzinnigen huis.

h. Mais meel.

i. Versch schapen vleesch met de benoodigde artikelen tot bereiding van hetzelve.

k. Lamp olie.

l. Gemaakte kleederen van Coletten en Halsdoeken.

Die daartoe gading hebben, kunnen zich ter bekoming van nadere informatie vervoegen ten kantore van den Administrateur der Financien voormeld, alwaar ook de biljetten van inschryving tot Woensdag den 30 dezer des voormiddag te elf ure zullen worden aangenomen.

J. PH. BOSCH.

Den 11 November 1836.

NOTICE.

THE subscribers having made a contract with the Government of this island for a quantity of Salt at Bonaire, do hereby appoint Mr. H. VAN DER MEULEN as their agent in disposing of the same.

ELDRIDGE RAMSAY & Co.

Curaçao 5th November 1836.

Engelsche wederwraak.

Den 13 Juny 1813, zeilde uit de haven van *Toulon* de Fransche oorlogsbrik *le Cuirassier*, naar *Smyrna* overvoerende den Franschen consul M... met zyn huisgezin, die voor de *Levantsche* handelsteden bestemd was. Schryver dezes, met eene byzondere zending belast, ontving het bevel, om zich op hetzelfde boord in te schepen.

Le Cuirassier was een schoon vaartuig, uitmuntend ingerigt en een goed zeiler, daarby sterk gewapend; dit was noodzakelyk, want de zee was bedekt met Engelsche schepen. Te meer nog had de kommandant B... hetzëlve voorzien van alle voorwerpen van weelde en pracht, dewyl hy wist vrouwen aan zyn boord te zullen hebben. In de kajuit, met ongemeenen smaak versierd, zag men eene fraaije piano van PETSOLD en andere muzyk-instrumenten, welke eene aangenaam contrast opleverden by de tropheën van sabels en pistolen, die anders het gewone bekleedsel van zoodanige verblyven zyn. Onze maaltyden, waarby de kapitein doorgaans een' zyner officieren noodigde, werden bediend, en waren voorzien met eene uitgezochtheid, welke men in Parys niet beter zoude kunnen wenschen. Wanneer het weder schoon was, bragten wy den avond in gesprekken al wandelende op het dek door; den hoogen Hemel boven ons, de blaauwe golven onder en rondom ons beschouwende en de balsemgeurige lucht der Middellandsche zee inademende. Was het daarentegen guur en koud, dan bleven wy beneden, dan veraangenaamden de dames den avond door muzyk en zang, of plaatsten zich met ons rondom den kapitein, die ons zyne avonturen op zee of zyne gevechten tegen de Engelschen verhaalde. Deze *soireés* hadden voor my eene onuitsprekelyke aantrekkelykheid, welke my altyd deze overtogt gedenkwaardig zal doen blyven, als de eerste en aangenaamste, dien ik ooit heb gedaan. Een treurig voorval, dat ons ongeveer veertien dagen na ons vertrek van Toulon bejegende, zal wel beletten, dat ik denzelven ooit vergeet?

Het Fransch-keizerryk was destyds met geheel Europa in oorlog, en ofschoon de *Cuirassier* goed gewapend en voortreffelyk bemand was, had echter de kommandant in last, volgens zyne bekomene instructiën van den minister voor de marine en koloniën, den hertog Decrès, om den vyand steeds te vermyden, en niet dan in den hoogsten nood in gevecht te geraken, tot dat hy den consul veilig naar Smyrna zoude hebben overgevoerd. Onder weg hadden wy verscheidene Engelsche en Russische oorlogschepen ontmoet, maar verre omwegen voerden ons telkens buiten hun bereik.— Eindelyk scheen gedurende vele dagen de zee vry te zyn, en wy hoopten, door onze snelheid, den verloren tyd weder in te halen.

Den 20 Juny, des avonds ten 9 ure, bevonden wy ons onder den 2de graad lengte en 37° graad noorderbreedte op de hoogte van *Algiers.* Het weder was helder en vry schoon, maar een rukwind uit het oosten had, na den maaltyd, de vrouwen verpligt, in hare kamers te blyven. Het schip maakte breede en zware gangen—al de zeilen by. Alles was in den besten staat. De kommandant was bezig, om ons zyn eerste gevecht, dat by Trafalgar, te verhalen; juist wilde hy ons den dood van Lord NELSON mededeelen, toen wy boven onze hoofden een verward gedruisch van stemmen en voetstappen hoorden. In het eigen oogenblik trad de officier van de wacht bin-

(*Vervolg op de vierde bladzyde.*)

BEKENDMAKING.

DE HoogEdel Gestrenge Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie op heden naar het onderhoorige eiland Bonaire vertrokken zynde, zoo wordt hierby aan de ingezetenen dezes eilands bekend gemaakt, dat Zyn HoogEdel Gestrenge, by dispositie van gisteren No. 699, krachtens het bepaalde in de tweede afdeeling der publicatie van den 11 October ll. No. 10 het Bestuur over dit eiland, gedurende Zyn HoogEdel Gestrengens afwezigheid, heeft opgedragen aan den ondergeteekende die, ten gevolge daarvan hetzelve van en met heden heeft overgenomen.

De Koloniale Ontvanger,
Majoor Kommandant van de Schuttery en den Landstorm,
C. L. VAN UYTRECHT.
Curaçao den 17 November 1836.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 17 November 1836.

NAMENS het Gouvernement dezer kolonie brengt de ondergeteekende by deze ter kennisse van de belanghebbenden, dat de Commissie tot doleantie over het 1 pct. Patentregt op aanstaanden Woensdag den 23 dezer in de Raadzaal op het Gouvernements huis binnen het fort Amsterdam des middags te twaalf ure zal zitting nemen tot het aanhooren en beslissen der bezwaren over de rekeningen van het voorzeide patentregt over het 3de kwartaal dezes jaars.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 18 November 1836.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 26 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftienCents moet 12¾ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

MET genoegen kan de ondergeteekende aan het belangstellend publiek kennis geven, dat het Fonds bestemd tot het oprigten van eenen toren en baken op de eilanden Bonaire en Klein Curaçao op den 21 October ll. bedragen hebbende *f* 1391 96. ten gevolge der onderstaande bydragen van

den Heer P. P. . . . . „	3 00.
„ „ J. F. D. Bouricius, Luitenant ter zee 1e. kl. „	20 00.
„ „ J. W. F. Frucht, Luitenant ter zee 1e. kl. „	10 00.
„ „ B. Durleu, Luitenant ter zee 2e. kl. . . . „	10 00.
„ „ W. F. A. de Vries, Adelborst 1e. kl. . . „	10 00.
„ „ F. R. Toewater, Adelborst 1e. kl. . . . . „	10 00.
„ „ G. J. F. Slyffer, Adjunct Schryver . . „	5 00.
„ O. Eschauzier, Scheepsklerk . . . „	5 00.

toegenomen is tot . . . . *f* 1464 96.

Curaçao den 18 November 1836.
De Koloniale Ontvanger,
C. L. VAN UYTRECHT.

NOTICE.

ALL persons are hereby warned against trusting the crew of the american Brig UNION, A. TURLEY, Master, as no debts contracted by them will be acknowledged by the Master or Consignee.

O. M. DACOSTA.
November 18, 1836.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

Jose Camos.
Brier Roche.
Richar Lourens.
Felipa Cuyman.
Maria Guestien.
Maria Hirigori.
Ignees Agat.
Anita Muller.
Elizabetha H. Gomes.
Fermina Anieta.
Helena Pier.
Luzia Pitrin.
Henrique Matte.
Inocente Lovera.
Maria Domescastro.
Ramon Landa.
Meriam Ezra.
Maria Ernandes.
David Curiel.
Petronila Lopez.

Curaçao den 18 November 1836.
De Commis, belast met de opgemelde directie,
C. GORSIRA.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
NOVEMBER 1836.

L. K. Dingsdag den 1 te 10 u. 3 m. 's morgens.
N. M. Dingsdag den 8 te 8 u. 56 m. 's avonds.
E. K. Dingsdag den 15 te 1 u. 15 m. 's namiddags.
V. M. Woensdag den 23 te 0 u. 55 m. 's nachts.

Verleden Zondag, den 13den, is Z. M. Brik MERKUUR, gekommandeerd door den Kapitein Luitenant BERKHOUT MOLENAAR, over de Eilanden St. Eustatius en St. Martin naar Suriname vertrokken, en verleden Donderdag morgen, den 17den, is de HoogEdel Gestrenge Heer Gezaghebber *ad-interim*, vergezeld van hoogdeszelfs Adjudant, met de Nederlandsche schoener GRAND CANAL naar Bonaire vertrokken.

In de Nieuw Yorksche Couranten vinden wy engelsche berigten tot den 20 September; daar wy reeds regelmatig de Londensche Couranten tot den 15 September hebben, zoo kunnen wy in den loop van vyf dagen niet veel nieuws verwachten. Alleen maar zien wy uit dezelven, dat het fransche ministerie nog niet gevormd was. De Koning weifelde in de keus tusschen Molé en Guizot als eersten minister, en beiden concureerden om dien post; en tevens wilde ieder het ministerie zamenstellen uit creaturen van zyn maaksel. Men dacht, dat het tegenwoordige ministerie, uit zulke vreemdsoortige elementen zamengesteld, niet lang zou duren. De franschen verbeelden daarom hun tegenwoordig ministerie als een kind met twee hoofden of een dubbele kop, dat reeds in zyne geboorte gesmoord is.

De Cholera heeft zich verder uitgebreid van Opper Italien tot Napels en van Oostenryk ten westen naar Hongaryen, ten oosten naar Beyeren en ten noorden naar Bohemen.

Men denkt in Engeland te weten, dat het engelsche kabinet het voornemen heeft om den Koning van Frankryk de loslating van den gevangenen Minister Polignac te verzoeken.

Tusschen den Koning van Frankryk en den Bey van Tunis is een verbond gesloten, waarby deze magten elkander wederzydschen bystand belooven. De Bey van Tunis zal de fransche troepen toestaan over deszelfs grondgebied te trekken, indien zy zulks mogten noodig oordeelen, en allen verderen bystand tegen de Bedouinen verlenen. Dit traktaat is zeer tegenstrydig aan de belangen van den Grooten Heer, daar de Bey zyn vassal is; en de Porte vreest, dat als de Bey hem zyne gehoorzaamheid wil onttrekken, Frankryk denzelven in dit geval zal bystaan.

Gelyk het den lezer bekend is, had het fransche gouvernement de openbare speelhuizen aan de meestbiedenden verpacht; deze pacht was eene ryke bron van inkomsten voor het ryk, doch veroorzaakte de ondergang zoo veler partikulieren. Om deze reden is er in de beide kamers eene wet voorgesteld geworden om deze pacht afteschaffen en het houden dezer inrigtingen te verbieden. De minister van finantien spreidde zyne oratorische talenten ten toon om de kamers overtehalen deze wet te verwerpen: het ryk verloor eene der rykste bronnen harer inkomsten, zoo dezelve doorging; men kon de speelhuizen toch niet beletten, dit zag men in Engeland, waar zy verboden waren; door vele geheime gangen van zware deuren voorzien, wordt men geleid in de speelzaal, zoo prachtig versierd als de troonzaal uit het paleis; doch voor dat de politie zich een weg heeft gebaand tot het speelvertrek, zyn alle sporen van zulk eene inrigting verdwenen; men zou door de afschaffing der pacht niets anders winnen dan de schatkist eene aanzienlyke som te ontrooven, terwyl deze speelhuizen zouden blyven bestaan en door dezelve te verbieden nog veel meer aanlokkelykheid bekomen. Doch in weerwil aller welsprekendheid van den minister is deze wet doorgegaan.

Deze wet strekt de fransche wetgeving waarlyk tot eer. In Engeland is het uit een godsdienstig oogpunt dat de speelhuizen verboden zyn. In Frankryk is de godsdienst geheel buiten aanmerking, en het goede, dat aldaar bewerkt wordt, komt voort uit reine wysgeerige grondbeginsels; en in dit geval alleen kan men op derzelver duurzaamheid rekenen. De kerkelyke leerstelsels veranderen; hetgene het menschdom de eene eeuw voor waarheid aanneemt, verwerpt hy weer in eene volgende; doch de wysbegeerte is onveranderlyk en blyft voortduren zoo lang het menschelyke geslacht op aarde zal bestaan.

In de Algemeene Konst en Letterbode van 1836 No. 14, vinden wy een artikel betrekkelyk den toestand der teleskopen en kykers. De kunst van het glas te gieten en te slypen heeft op de vaste kust van Europa zulk eenen trap van volkomenheid bereikt, dat men thans vele voorwerpglazen, (het voorste glas uit een kyker) heeft, die een voet, min of meer, middellyn hebben. Deze volkomene glazen zyn uit de werkplaatsen te Munchen en Neuchatel in Zwitserland voortgekomen.

In Engeland daarentegen is deze kunst dezelfde gebleven, als zy in de vorige eeuw was, wyl het glassmelten aldaar het eigendom is van de regering en het den partikulieren verboden is. Alles wat voor het gouvernement verrigt wordt, gaat wel volgens vaste regelen, doch met onverschilligheid: want is de tyd afgeloopen, men ontvangt toch in alle gevallen zyne betaling; doch moet men iets tot zyn eigen voordeel of eer verrigten, dan spant hy zyne krachten in; en zyner handen werk is volkomener. De engelsche glazen kunnen wel dienen voor kykers voor het dagelyksche gebruik, maar niet voor sterrekundige waarnemingen. Alle voorwerpglazen dezer laatste kykers zyn ter sluik ingevoerd geworden.

Met deze kykers, die voorwerpglazen van een voet breedte hebben, en de voorwerpen zeer scherp begrensd laten zien, zyn vele belangryke ontdekkingen gedaan geworden. Nevelvlekken zyn in sterren groe-

pen opgelost, enkele sterren in dubbele gescheiden, de oppervlakten der planeten, der zon en der maan naauwkeuriger bekend geworden.

Een sterrekundige te Palermo, die een reiner hemel in zyn voordeel heeft, heeft ons nader met de natuurkundige gesteldheid van den sterren hemel bekend gemaakt.— Ook meent hy eene nieuwe planeet boven Uranus ontdekt te hebben. Sommige moderne sterrekundigen zyn van gevoelen, dat men op de naaste planeten de aarde en het aardeleven zou terug vinden, echter met afwykingen.

De Komeet van Halley is op verscheidene plaatsen waargenomen. Men is nader bekend geraakt met hare natuurlyke gesteldheid en haren loop. In Nederland schynen geene waarnemingen op deze komeet gedaan geworden te zyn, om dat er geene kykers of refracters zyn, Die van de sterrewacht te Leiden draagt de kenteekens van hoogen ouderdom. Doch zulks is de Nederlanders te vergeven: terwyl de naburen de rust des vredes genoten, werden zy van de wetenschappen afgeleid door de zorgen en inspanningen, die den oorlog vereischt. Thans schynt men te veel in godsdienstige geschillen ingewikkeld te zyn om zich op het wetenschappelyke toe te leggen. Zoo wy uit de beoordeeling der uitgekomen werken in de tydschriften kunnen opmerken, komen er eene zwerm van controvers geschriften in het licht, en men zou denken nog in het begin der zeventiende eeuw te leven.

De nieuwe Triumfboog aan de Barriere de *L'etoile te Parys.*

Deze prachtige boog, welke gedurende de jongste viering der drie July dagen voor het eerst ontbloot is geworden, heeft aanspraak om onder de schoonste voortbrengselen der moderne beeldhouwkunst gerangschikt te worden, en geeft ons een gunstig denkbeeld van den tegenwoordigen staat der kunsten in Frankryk. Deszelfs oprigting werd door een decreet van den 18 February 1806 bevolen, toen Napoleon de hoogste top van zyne magt bereikt had, en de fransche wapens ter allerwegen met de overwinning bekroond werden. Er werd daarom besloten om den militairen roem van het land te vereeuwigen door een triumfboog opterigten, die meerdere hoogte en uitgebreidheid moest hebben, dan alle andere die toenmaals bestonden. De eerste steen werd op den 15 Augustus 1806 gelegd, en de Architect Chalpin was met de voltooijing belast. Hy leide den grondslag op 26 voeten beneden de oppervlakte, maar onderscheidene oorzaken werkten naderhand te zamen om deszelfs voltooijing te vertragen, en verscheidene bouwmeesters werden achtereenvolgens aan denzelve gebezigd.

Dit thans voleindigde monument, is 135 voeten hoog, 136 voeten breed, en 68 voeten diep. De boog zelfs is 87 voeten hoog en 47 breed, en is door een dwars boog van 50 voeten hoog en 26 breed doorboord.

Beide de voornaamste gevels, namentlyk, die welke naar de Tuillerien en die naar Neuilly gekeerd zyn, zyn ieder met twee basreliefs versierd. Dezelven zyn allen allegorisch. Die aan de regterhand, naar de Tuillerien, heeft betrekking op den eersten oorlog der republiek in 1792. De genius van oorlog, zwevende boven dezelven, schynt het geschreeuw van alarm aanteheffen, en wyzende met een ontbloot zwaard naar de plaats, waar de vyand zich bevindt, In het midden van de groep benedenwaarts is een jong krygsman, zyn stormhoed wuivende om de burgery aantemoedigen, die voorgesteld wordt als een jongman, die eene houding heeft als om hem te volgen. Op de regter zyde is een officier, die zyn zwaard uittrekt, en naast hem een oud man, die de overigen tot den oorlog aanmaant. Op de linkerzyde is een krygsman, die eenen boog spant, en naast hem een ander, die gewapend is en op een trompet blaast.

De basrelief aan de linkerhand naar Parys is het werk van M. Covtos, verbeeldende de overwinning van 1810. Napoleon, die in Romeinsch kostuum gekleed is, wordt door de overwinning gekroond, terwyl de Faam op de eene zyde zyne wapenfeiten verkondigt, en de geschiedenis op de andere dezelven opteekent.

De veroverde steden, worden voorgesteld door eene vrouw met eene stedekroon, makende hare onderwerping; en de wapenen van de overwonnenen zyn aan een palmboom opgehangen. Een weinig verder ziet men een gevangen in ketens.

Die aan de zyde van Neuilly, afkomstig uit den beitel van M. Etex, vertoont den tegenstand van 1814. Een jong krygsman schynt zyn geboortegrond, die door den vyand aangevallen wordt, te beschermen.— Aan zyne zyde is zyn gewonde vader. die zyne knien omvat, en zyne vrouw, met een kind in hare armen, trachtende hem terug te houden. Achter hem is een ruiter doodelyk gewond en op den grond leggende, maar de genius van de toekomst zweeft over de troep en moedigt haar aan om in den tegenstand te volharden.

De linkerzyde naar Neuilly vertoont den vrede van 1815, ook door M. Etex. Een krygsman steekt zyn zwaard weder in de schede; eene vrouw liefkoost een kind, terwyl eene andere naast haar staat te lezen. Aan de andere zyde is een man bezig het yzer aan den ploeg vast te maken; en achteraan is een soldaat, die zyn zwaard nedergelegd heeft en een stier tracht te bedwingen, ten einde hem tot den landbouw te bezigen. Boven hen is Minerva, als beschermster van vrede en van kunsten en wetenschappen.

Regt over deze vier voornaamste basreliefs zyn er vier andere kleiner, welker onderwerpen dezelfde orde als de vorigen hebben. Dezelve zyn:

1. (Door M. Lemaire), de dood van Generaal Marceau, die in den veldslag van Hocksteinball sneuvelde, en die zoo algemeen bemind werd, dat de Oostenrykers een verbond met de Franschen maakten, om het lyk te vergezellen en aan zyne overblyfsels eer te doen.

2. (Door M. Seurre), de veldslag van Aboukir, geleverd op den 24 July 1799.— Een aid-de-camp brengt naar Bonaparte Mustapha, Pacha van Roumelia en Generaal der Turken, die juist door Murat was gevangen genomen.

3. (Door M. Feucheren), de brug van Arcola, 3 November 1796. Bonaparte bemerkende de vruchtelooze pogingen van zyne troepen om de Oostenrykers terug te slaan, neemt een standaard, dringt vooruit naar de brug in weerwil van geweerkogels en schroot, en moedigt zoodanig zyne troepen aan, dat de plaats oogenblikkelyk door storm veroverd werd. Marion, zyn aid-de-camp, zich vóór Bonaparte plaatsende om hem te beschermen, valt doodelyk gewond aan de voeten van zynen Generaal.

4. (Door M. Chapponiere), de overwinning van Alexandrie, 2 July 1798. Kleber en zyne soldaten hebben de wallen beklommen; hy is aan het hoofd gewond; en terwyl hy met de eene hand zyn voorhoofd bedekt, wyst hy met de andere naar den vyand, zyne troepen aanmanende om voorwaarts te gaan.

Op de zyde gevels naar het zuiden en noorden zyn andere basreliefs, grooter dan de laatstgemelde. De eerste verbeeldt den veldslag van Austerlitz, 2 December 1805, door Getcher. Napoleon is aan het hoofd van de keizerlyke garde, en de Fransche infanterie stormt met gevelde bajonetten.— De vyand is op een bevrozen meer terug gedreven, en schynt door het ys te zinken, dat door de Fransche artillerie aan stuk wordt geschoten.

Het andere is door M. Marahetti en stelt voor den veldslag van Jemappes, den 6 November 1792. Het gevecht schynt op het hevigste te zyn, en de voornaamste figuren zyn die van Generaal Thouvendt en Drouet en den Hertog van Chartres.

Op het binnenste gedeelte van den boog zyn opgeteekend de namen der voornaamste geleverde veldslagen en veroverde steden gedurende de Republiekeinsche en Keizerlyke regering.

Het binnenste van den dwars boog is toegewyd aan de namen van officieren die zich in de onderscheidene veldslagen onderscheiden hebben. Het getal der namen is 384; maar eene groote ontevredenheid heerscht er onder velen, wier namen uitgelaten zyn, en die de keus als onwettig en partydig opgeven. Het is te vermoeden, dat er binnen kort een aantal namen bygevoegd zullen worden.

De uitvoerende magt van Venezuela heeft de doodstraf, waartoe de Heeren F. Carabaño, Landaeta en Castillejo veroordeeld waren, veranderd tot eene altyddurende verbanning uit het grondgebied van de republiek.

Openbare opvoeding.

Een der gewigtigste punten waarmede het Congres, de uitvoerende magt en voornamelyk de minister van binnenlandsche zaken zich bezig diende te houden, is de volgende gewigtige hervorming:—

De studenten in de regten op de hooge school zullen ontslagen zyn van den last, die hun was opgelegd om gedurende vier jaren de godgeleerdheid en het kanonieke regt te bestuderen. Dit is eene geheel nutelooze studie, en de tyd, aan dezelve besteed, kan toegewyd worden aan die der wetenschappen.

Ook leert men van de stoel der theologie zoodanige leerstellingen, die de harten der jeugd bederven, en die een vergift zyn tegen onze instellingen. Zoo hoort men tegenwoordig in het Collegie Dr. A. Espinoza van den leerstoel betoogen:

De inquisitie is eene goddelyke inrigting.

De volkeren, die in verschillende godsdienstige sekten verdeeld zyn, zyn verdoemelyk.

De kerk dient in hare byzondere voorregten gehandhaafd te worden. De tienden moeten hersteld worden enz.

Dit is slechts een klein gedeelte der noodlottige leerstellingen waarmede de harten der jongelingschap besmet worden.— De fondsen, die de natie verleent om haar te doen onderrigten, worden besteed om haar te bederven. De invloed, dien de geestelykheid op de jongelingschap uitoefent, is eenen hinderpaal tegen de vorming van haar verstand.

Ook diende van de leerstoel verbannen te worden de metafisica, (boven natuurkunde) wegens het misbruik dat daarvan wordt gemaakt. Tot dezelve worden gebragt de leer der mirakelen, der engelen, de duivelen kunde of kennis der duivels, (misschien houdt pater Espinoza voorlezingen over de natuurlyke historie der duivelen en over derzelver vergelykende ontleedkunde), de toovery enz.

De etica of zedeleer dient ook wel geweerd te worden, wyl het fanatismus eene valsche uitlegging aan de leer van de openbaring geeft.

Zulks is het zielenvoedsel, dat ruim veertig studenten op het Collegie verkrygen, die, zoo wel als de opgeklaarde huisvaders luide roepen voor eene hervorming in de statuten; en zoo de tyd der zitting van het Congres te kort is om zulks in overweging te nemen, dan raden wy den minister aan om provisioneel de wet der studien van Columbia te herstellen.—*El Liberal*, 1*sten November*.

(*Vervolg van de eerste bladzyde.*)

hen en berigtte den kommandant, dat de schildwacht een groot schip in het oog had. De kapitein brak zyn verhaal af, ging naar het dek, om met zynen kyker het schip mede waar te nemen. Het was een groot vaartuig, voor den wind zeilende en regt op ons afkomende. De kommandant zette zyn roeper aan den mond.

Ieder naar boven!

—Dit was reeds gedaan.

Alles ten stryd gereed!.... Ieder op post!

—In een oogenblik had dit plaats.

Vervolgens wuifde men met de mutsen. Weldra zag men het schip geweldig stampen, als of het de golven wilde doorboren en ten afgrond op, en bedwong den wind met eene verwonderlyke gezwindheid.— Wy maakten jagt op hetzelve.

Al het noodige was in gereedheid, en het vaartuig scheen veel op ons te verliezen; de kommandant ging weder naar beneden, en bereidde zich, om zyn verhaal te vervolgen; doch... er was geen denken aan.— De vrouwen waren te druk bezig, met elkander de schrikkelykste tafereelen voor te houden van Algerynsche zeeroovers. De kommandant, by deze verhalen verbleekende, legde zich geheel gekleed en bedaard ter ruste, na bevel gegeven te hebben, van hem dadelyk te wekken by het minste wat mogt voorvallen. Wat my betreft—ik hield de dames gezelschap, welke geenen lust tot slapen schenen te gevoelen. Ik moet bekennen, dat ik geenszins op myn gemak was. Niet dat ik eenige vrees koesterde voor de barbarysche kapers. *Allah behoede ons!* (hadden zy meermalen uitgeroepen) *iets te willen aanraken van hetgeen aan zynen zoon, den grooten* NAPOLEON, *toebehoort!* Op dit punt was ik vry gerust, maar wat betrof de Spaansche of Engelsche schepen, daarover was myne gerustheid minder volkomen.

Toen de morgen aanbrak, beklom de kommandant het dek. De *Cuirassier* zeilde steeds met denzelfden spoed, en het andere vaartuig was nog aan den horizont zigtbaar, houdende denzelfden koers als wy. Tegen acht ure, wakkerde de wind zoodanig aan, dat de masten kraakten en bogen, en vreezen deden, voor nederstorting.— Men vond zich verpligt, zeil te minderen. Toen won het andere vaartuig het op ons, en wel in die mate, dat hetzelve zich te elf ure in onze wateren bevond. Het was een zeer groot schip, zwart gekleurd, van goede constructie, geheel het voorkomen hebbende van een' kaper; intusschen heerschte er in deszelfs wendingen en bewegingen zeer veel vreemds, en bespeurde men eene wanorde, niet gewoon aan het boord van zulke vaartuigen. Voor het overige zag men niemand op het dek verschynen. De geschutpoorten waren gesloten.—Gedurende eenigen tyd zeilden de schepen nevens elkaar. De kommandant, toen oordeelende, dat het te laat was, om een gevecht te vermyden, bragt ons schip in die positie, waardoor het onbekende boord op een geweerschot van ons verwyderd was. Zelfs sloot hy de vrouwen op in haar vertrek, kwam vervolgens boven met den degen in de eene, den roeper in de andere hand.— De tamboer sloeg de roffel en ieder stelde zich op zynen post; vervolgens bewaarde men een diep stilzwygen, en was op het: "*qui vive?*"

De kommandant stelde zich op de krooning (couronnement) van ons schip, en riep een *héla!* den onbekenden toe: Héla! een schip! Héla!

— Geen antwoord.

— Héla! Een schip! Héla.

— Geen antwoord, en niemand kwam te voorschyn.

— Ha, ha! (riep de kommandant) tracht gy ons te blinddoeken!....

— Hysch de Fransche vlag; myne kameraden! en los een kanonschot!

Spoedig golfde de driekleur in den top van den grooten mast, en verloor zich de donder van het geschut in de onafzienbare ruimte.

Geene vlag werd op het vreemde vaartuig geheschen. Alles bleef stil.

— Dat is zonderling! sprak de kommandant. "Schiet op kanons-afstand!"

Een tweede kanonschot knalde, en de kogel viel naby het dolbord en trof het touwwerk van het groote zeil, dat daarop golfde als eene vlag; de vyand verloor van zyne snelheid, en wy minderden eenigzins ons zeil, om hem naby te blyven. Het kanonschot werd niet beantwoord. De kommandant rigtte zynen kyzer op de opening van het dolbord.....

Eensklaps teekende zyn gelaat eene groote verwondering.

— *Ah! ça*, zeide hy, het schynt of zy allen dood zyn! Zie eens mynheer! van den voet van den grooten mast! En hy gaf zynen kyker aan den by hem staanden officier.

— Kommandant, zeide deze — ik zie twee of drie menschen op den grond liggen, en een' anderen staande tegen den grooten mast;.... maar zy bewegen zich niet.

— Héla! Een schip! Héla! Draait by!

Geen antwoord; — geene beweging.— De kommandant greep eene karabyn, rigtte dezelve op den man, die tegen den mast leunde, en trok af..... Het schot viel.... de leunende man boog zich voorover, maar bleef staande.

— Gedécideerd, myne heeren!, zeide toen de kommandant, zyn geweer nederleggende,—wy moeten hem van naderby opnemen; — spoedig! eene boot in zee, met twaalf manschappen en een' aspirant!

— De matrozen aarzelden. Bygeloovige herinneringen hadden zich van hunnen geest meester [illegible] Een oud equipagie-meester bromde op eene geheimzinnige wyze eenige woorden, onder welke ik duidelyk die van *Hollandsche voltigeur* onderscheidde.

— Steekt gy den gek met my, hondsvotten, sprak de kommandant. Weet gy niet even goed als ik, dat de *Hollandsche voltigeur* nimmer deze wateren bevaart?

— Dat is waar! riep het scheepsvolk.

— Wel nu dan, spoedig de boot in zee! Haast U wat!

Ik vroeg verlof, om in de expeditie te mogen deelen. Het werd my toegestaan, en ik trad mede in de boot. Moedig roeiden wy naar het onbekende schip, en na vyf minuten, bevonden wy ons, onder den spiegel, zonder nog deszelfs naam te weten.— Wy zagen echter in groote, witte letters spoedig den naam: la Annonciation.

Van top tot teen gewapend, drongen wy door de geschutpoorten naar binnen. Alles was verbryzeld en in wanorde. De laden waren gebroken en open; eenige goudstukken, in de hoeken gerold, deden ons denken, dat het vaartuig geplunderd was. Eene groote vlag, blaauw, geel en rood, en de hier en daar verspreide ketens deden ons te meer veronderstellen, dat wy met een' Columbiaanschen kaper te doen hadden.

Op het geheele schip heerschte dezelfde wanorde; wy onderzochten de kiel en de dekken, alvorens naar boven te klimmen; kruid, levensmiddelen, wapens, alles lag in de kiel overstroomd, en niet één sterfelyk wezen vertoonde zich aan onze blikken.— Evenwel hoorden wy boven onze hoofden een verward en zonderling gedruisch. De luiken waren open; wy klommen naar boven, het pistool in de éene, den sabel in de andere hand; maar naauwelyks hadden wy voet op het bovendek, of eene pestlucht walmde ons tegen, en het afgrysselykste tooneel vertoonde zich aan onze blikken.

Na genoeg tachtig ongelukkigen lagen neêrgestrekt met handen en voeten aan het dek vastgeklonken; hunne lyken, van eene yzingwekkende magerheid en in een' staat van volkomen bederf, waren reeds half verscheurd door eene ontelbare menigte wormen en groote ratten; het geschreeuw en het geraas van de laatsten had het vreemd gedruisch veroorzaakt, hetwelk wy om laag gehoord hadden. Een der rampzaligen, die ons toescheen de kapitein van het schip te zyn geweest, was insgelyks met de handen en voeten vast genageld, naar *staande* aan den grooten mast; buiten zyn bereik, had men, (ongetwyfeld uit eene wreede spotterny,) één vat vol met beschuit gesteld, en een ander met zoet water. Het ligchaam, waarvan de borst door den kogel van onzen kapitein doorboord was, was voorovergebogen, als of hy zyne handen had trachten los te maken, om de vaten te bereiken; te oordeelen naar de ongemeene magerheid der lyken, scheen het waarschynlyk, dat de equipagie levende vastgeklonken en alzoo van honger gestorven was. De beenen van den kapitein waren tot aan de knieën toe door de ratten afgeknabbeld, en de beenderen lagen bloot!!

Wy stonden verstyfd van schrik, en wisten niet, wien van zulk eene afgrysselyke wreedheid te beschuldigen, toen een onzer matrozen, omlaag gebleven, naar boven kwam, eene flesch in de hand houdende, welke hy in een' der hoeken van de kajuit gevonden had. Wy haalden er een beschreven papier uit, van den volgenden inhoud:

"Den 27 December 1812, op de hoogte "van *Puerta de las Esmangas*, ontmoette "de kapitein W..., kommanderende het "koninklyke Britsche fregat *de Hamlet*, den "Columbiaanschen slavenhaler *la Annonciation*. Overeenkomstig de Engelsche "wetten, ten aanzien der handelwyze om"trent de Negers, gaf de kommandant van "*de Hamlet* bevel, om de geheele equipa"gie, welke in eenen toestand van dronken"schap verkeerde, gevangen te nemen "Doch in het ruim van *la Annonciation* de "lyken gevonden hebbende van *twee* En"gelschen, welke geenen tyd gehad hadden, "om zich in zee te werpen, benevens eeni"ge goederen uit een vaartuig dier natie "geplunderd, heeft de kommandant van *de* "*Hamlet* wederwraak, (represailles) geno"men. Hy heeft de geheele equipagie op "het dek van hun schip laten vastklinken, "en den winden prys gegeven, alle zeilen "hebbende doen byzetten."

In Zee, den 27 December 1812.

De Kapitein kommandant van Z. M. fregat *de Hamlet*.

W.....Z.

Alzoo hadden de ongelukkigen gezwalkt, ten speelbal der winden en van den storm, die hen, door een zonderling toeval, de straat van *Gibraltar* had doen door stevenen.

Op last van onzen kapitein, werden de lyken ontklonken, in oude zeilen gewikkeld, en, by het ondergaan der zon, werden allen, onder het bulderen van het geschut, in de zee neder gelaten. Men stak *de Annonciation* in den brand, welke brand den geheelen nacht bleef voortduren. Met den dageraad verdween zy in de golven. Eenige dagen later bereikte onze *Cuirassier* gelukkig de haven van Smyrna.

A * * *

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 76. De prys derzelve is ƒ12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.